

TEST D’AUTOANÀLISI

Afirmació	SÍ	NO
Crec que les persones poden canviar, crec en la reinserció/rehabilitació.		
Tinc il·lusió per continuar endavant, malgrat tot.		
Em motiva la idea de poder fer un treball de col·laboració SC i CP.		
Sento que el tipus de direcció que tinc condiona molt la meva tasca.		
Em costa molt de suportar el nivell de control que s’exerceix sobre el compliment de la meva feina.		
Fa més de tres anys que no he fet cap formació especialitzada.		
Sé quants professionals integren el col·lectiu de psicòlegs de presons (amb un marge d’error de +/-10).		
Sempre que puc explico amb dades la tasca que faig.		
Estic en un bon equip i intervinc per aconseguir que sigui així.		
Estic convençuda que faig tot el que puc en la meva feina amb un sentit màxim de la responsabilitat.		
Estic orgullosa de la feina que faig i no tinc cap dubte sobre com és d’important i necessària.		
Crec sincerament que SC i CP són com empreses diferents, perquè fan feines diferents, tot i estar en la mateixa organització.		
En moments crítics, és fàcil que jo digui frases com ara “A <i>dalt</i> no els interessa que...”		
CP: tendeixo a ser força crítica (no sempre constructiva) davant dels plantejaments que em vénen des de SC.		
CP: més d’una vegada he reaccionat amb expressions o pensaments semblants a “Ara què toca?”, “Ara està de moda això?” quan des de SC m’han proposat algun programa o projecte.		
CP: normalment dono retroacció (<i>feedback</i>) a SC dels textos que m’envien (correu electrònic, per ex.)		
SC: confio plenament en les companyes dels CP.		
SC: em sento maltractada per les companyes dels CP.		

ANNEX: TEST D’AUTOANÀLISI (corrector)

Afirmació	SÍ	NO
Crec que les persones poden canviar, crec en la reinserció/rehabilitació.		
Tinc il·lusió per continuar endavant, malgrat tot.		
Em motiva la idea de poder fer un treball de col·laboració SC i CP.		
Sento que el tipus de direcció que tinc condiciona molt la meva tasca.		
Em costa molt de suportar el nivell de control que s’exerceix sobre el compliment de la meva feina.		
Fa més de tres anys que no he fet cap formació especialitzada.		
Sé quants professionals integren el col·lectiu de psicòlegs de presons (amb un marge d’error de +/-10).		
Sempre que puc explico amb dades la tasca que faig.		
Estic en un bon equip i intervinc per aconseguir que sigui així.		
Estic convençuda que faig tot el que puc en la meva feina amb un sentit màxim de la responsabilitat.		
Estic orgullosa de la feina que faig i no tinc cap dubte sobre com és d’important i necessària.		
Crec sincerament que SC i CP són com empreses diferents, perquè fan feines diferents, tot i estar en la mateixa organització.		
En moments crítics, és fàcil que jo digui frases com ara “A <i>dalt</i> no els interessa que...”		
CP: tendeixo a ser força crítica (no sempre constructiva) davant dels plantejaments que em vénen des de SC.		
CP: més d’una vegada he reaccionat amb expressions o pensaments semblants a “Ara què toca?”, “Ara està de moda això?” quan des de SC m’han proposat algun programa o projecte.		
CP: normalment dono retroacció (<i>feedback</i>) a SC dels textos que m’envien (correu electrònic, per ex.)		
SC: confio plenament en les companyes dels CP.		
SC: em sento maltractada per les companyes dels CP.		

